

Флешка

Молодіжна
християнська
газета

«Збирайте ж собі
скарби на небі...»
(Мт. 6:20).

**ДУХ
ПОМСТИ**

2

**Я І МІЙ
БЛИЖНІЙ 12**

**Я ШУКАЮ
БОГА! 14**

**СКАЖИ
ЛАЙЦІ «НІ»! 18**

ДУХ ПОМСТИ

«Кожний, хто гнівається на брата свого безпідставно, підпадає під суд» (Матв. 5:22).

Господь сказав через Мойсея: **«Не будеш ненавидіти брата свого в серці своєму... Не будеш мститися, і не будеш ненавидіти синів свого народу. І будеш любити ближнього свого, як самого себе» (Левит 19:17, 18).**

Істини, викладені Христом, були тими самими, котрих навчали пророки, але черствість серця та любов до гріха заважали їх сприймати.

Слова Спасителя розкривали Його слухачам той факт, що, засуджуючи інших за провини, вони самі ставали винними рівною мірою, бо виношували у своєму серці ненависть і злобу.

По той бік озера, на березі якого вони зібралися, була земля Васанська, безлюдна місцевість, глухі ущелини якої та ліси з давніх-давен були улюбленим місцем сховища для різних злочинців. Чутки про нещодавно скоєні там грабунки та вбивства були ще свіжими в пам'яті людей, і багато з них бажало, щоб лиходіїв спіймали. Проте й самі вони були озлобленими та непримирними, ненавиділи своїх гнобителів – римлян, вважаючи, що мають право ненавидіти та зневажати інші народи й навіть своїх співвітчизників, якщо вони

не цілком з ними згодні. В усьому цьому порушували заповідь: «Не вбивай».

Дух ненависті й помсти походить від сатани. Це він спонукав убити Сина Божого. Кожен, хто плакає в серці злобу та ненависть, має той самий дух, і плодом його буде смерть. У думці про помсту прихований злочин, як зародок у насінні. **«Кожний, хто ненавидить свого брата, той убивця. А ви знаєте, що жодний убивця не має в собі вічного життя, яке б у ньому перебувало» (1 Івана 3:15).**

«Якщо хто скаже на свого брата: рака (тобто нікчемна людина), – підлягає верховному суду». Віддавши Свого Сина для нашого викуплення, Бог показав, як високо Він оцінює кожну людську душу, і тому Господь нікому не дає права говорити про інших із презирством. Ми, звичайно, бачимо помилки та слабкості наших ближніх, але Бог кожну душу вважає Своєю власністю, тому що, по-перше, Він її Творець, а по-друге, Він купив її дорогоцінною кров'ю Христа. Усі люди створені за Його подобою, і тому навіть до людини, яка найнижче опустилася, слід ставитися з повагою та ніжністю. Бог притягне нас до відповідальності за кожне зневажливе слово, сказане про одну-єдину душу, за яку Христос віддав Своє життя. ►

«Бо хто тебе виділяє? Що ти маєш, чого б ти не отримав? А якщо отримав, то чому хвалишся, неначе той, хто не одержав?» (1 Кор. 4:7). «Хто ти такий, що судиш чужого раба? Перед своїм паном він або стоїть, або падає» (Римл. 14:4).

«А хто скаже: дурний, – той підпадає під вогняну геєну». Слово «дурний» у Старому Завіті вживалося, коли йшлося про боговідступника або людину, яка повністю віддалася гріху. Ісус говорить, що той, хто засуджує свого брата як відступника чи богосупротивника, цим засвідчує, що і він заслуговує такого самого осуду.

Сам Христос, **«коли сперечався з дияволом і говорив про тіло Мойсея, не наважився винести зневажливого суду» (Юди 9)**. Якби Він зробив це, то поставив би Себе на один рівень з дияволом, бо звинувачення – це знаряддя лукавого. Писання називає його **«обвинувачем наших братів» (Об'явл. 12:10)**. Ісус не вдається до жодного зі знарядь сатани, у відповідь Він сказав: **«Нехай докорить тобі Господь!» (Юди 9)**.

Це – приклад для нас. Вступаючи в боротьбу з ворогами Христа, ми аж ніяк не повинні говорити зі злістю або вживати слова хоча б найменшою мірою осудливі. Вісник Божий не повинен вживати таких слів, яких уникав Володар Небес навіть у суперечці із сатаною. Суд і оголошення вироку віддамо Богіві.

Еллен Уайт

ОБІТНИЦІ ПРО БОЖУ ОХОРОНУ

«Господь моє світло й спасіння моє, – кого буду боятись? Господь – то твердиня мого життя, – кого буду лякатись? Коли будуть зближатись до мене злочинці, щоб жерти їм тіло моє, мої напасники та мої вороги, – вони спотикнуться й попадають!.. Коли проти мене розложиться табір, то серце моє не злякається, коли проти мене повстане війна, – я надіятись буду на те, – на поміч Його!» (Псал. 27:1–3).

«Не будеш боятися наглого страху, ні бурі безбожних, як прийде, – бо твоєю надією буде Господь, і Він пильнува-

тиме ногу твою, щоб вона не зловилась у пастку!» (Прип. 3:25, 26).

«Будеш міцно поставлена правдою, стань далеко від утиску, бо не боятимешся, і від страху, бо до тебе не зблизиться він. Коли хто чіплятися буде до тебе, то це не від Мене, хто чіплятися буде до тебе, той перед тобою впаде» (Ісаї 54:14, 15).

«Коли переходитимеш через води, Я буду з тобою, а через річки – не затоплять тебе, коли будеш огонь переходити, – не попечешся, і не буде палити тебе його полум'я» (Ісаї 43:2).

НА МОСТУ

На високому мосту стояв юнак. У нього були неабиякі плани на життя, але майже нічого не вдалося. Його покинула кохана дівчина, друзі зрадили, він почувався нікому не потрібним. Усе в його молодому короткому житті пішло нанівець, і не було сил починати все спочатку. І тепер, щоб звести рахунки із цим нікчемним життям, йому залишилося зробити лише один крок до прірви. Він востаннє поглянув довкола, на миготіння міських вогнів, тяжко зітхнув і подався вперед, як раптом...

– Добрий вечір, – несподівано пролунав старечий голос. – Допоможи, чим зможеш, синку!

Молодик мимохить відсахнувся назад, розгублено дістав гаманець, витяг з нього всі гроші, які тепер були йому не потрібні, і простяг їх старому.

– Це не мені, синку, – відповів старий. – Тут зовсім поряд живуть двоє сиріт. Голодують вони, занедбані й недоглянуті. Віднеси їм ці гроші.

Юнак розгубився, ще хвилину тому він був готовий скоїти тяжкий гріх самогубства. Як тепер учинити?

– Гаразд, – несподівано для себе погодився він, – назвіть адресу, я віднесу.

«Ці гроші, – подумав юнак, – можуть стати порятунком для

нешасних сиріток, а потім... Потім я знову повернуся сюди».

І що далі молодик відходив від мосту, то менше рішучості звести рахунки із життям у нього залишалося. Його плечі розпрямлялися, хода ставала дедалі впевненішою. Раптом він зрозумів, що не повернеться більше на цей міст, бо завжди можна знайти людей, яким будуть потрібні ти й твоя допомога.

Друже, якщо ти в біді, став біженцем, потерпаєш від війни чи від інших негараздів і вважаєш, що ти в дуже скрутному становищі, озирнися – і в молитві побачиш Ісуса, Котрий кличе тебе допомогти іншим!

Пам'ятай: завжди можна знайти людей, яким будуть потрібні ти і твоя допомога!

«ПОБУТ ЗРУЙНУВАВ НАШІ СТОСУНКИ»

Чи чули ви
такі слова?
Нещодавно
я знову їх почула від
чоловіка, котрий зали-
шив дружину з двома
дітьми заради молоді
коханки.

Він дорікав дружині за її зовнішній вигляд, прості й несмачні вечері, скаржився, що вдома безлад, діти кричать, а інтимне життя давно стало одноманітним. Тож він знайшов собі нове «кохання». Без побуту.

Коли я три роки тому ввечері вкотре заливалася сльозами від втоми й відчаю, колихаючи дитину, яка безперервно плакала, то почула від чоловіка: «Як мені набрид цей побут! Ловлю себе на думці, що ввечері мені не хочеться повертатися додому».

Тієї миті я не стрималася. Ні, це не побут! Не нудьга й рутина руйнують шлюб! Я за те, щоб називати все своїми іменами:

- якщо чоловік не виконує своїх батьківських обов'язків – то це безвідповідальність;
- якщо чоловік каже, що не може допомогти в хатніх справах, бо це не чоловіча робота – то це лень;
- якщо чоловік не співчуває дружині, коли вона цього потребує (наприклад, у стресовій ситуації, депресії) – то це жорстокість.

Коли жінка говорить, що їхній сімейний човен розбився об побут, у її голосі я чую нотки почуття провини. Коли ці слова промовляє чоловік, я чую ноти жорстокості та безсердечності.

Чоловікові тоді я так і пояснила: коли два товариші разом їдуть у танку, воюючи й виживаючи за найскладніших умов, то нудно аж ніяк не може бути. Якщо кожен з них викладається на повну силу, то це випробування, праця, а наприкінці – спільна перемога. А коли один з таких товаришів починає нарікати, що йому спати в танку незручно, надто гучно й узагалі, мовляв, «ловлю себе на думці, що мені не хочеться ввечері до танку повертатися», то це не товариш!

Чоловік спочатку розсміявся, а потім потроху почав переосмислювати. А я стояла й дивилася, як змінюється його вираз обличчя, погляд. Як до дорослої людини з іншої планети доходить те, що на моїй планеті – звичайна справа, зрозуміла для кожної жінки. І мені було вкрай гірко.

Ні, не побут і розбиті човни руйнують шлюб. Шлюб руйнують безвідповідальність, лень і жорстокість.

Анастасія Зверєва

***«Чоловіки, любіть
дружин і не будьте су-
ворі до них» (Кол. 3:19).***

ПЕРЕМОГА В ЖИТТЄВИХ БИТВАХ

Нині наша країна перебуває в стані війни. Однак є ще одна війна, яка точиться вже понад шість тисяч років. Це війна між добром і злом, між Богом і сатаною. У 4-му розділі книги Суддів записана історія, яка дарує нам надію на перемогу, як у реальній війні, що триває в нашій країні, так і в духовній, у якій ми беремо участь чи не з перших днів життя.

«І Господь привів у замішання Сісеру, і всі колесниці та весь той табір вістряв меча перед Бараком. І зійшов Сісера з колесниці, і побіг пішки» (Суд. 4:15). Я готовий повторювати це ще раз і ще раз: якщо в центрі твоєї віри не Бог, а щось інше, ти зробив неправильний вибір.

Сісера, який помер від руки жінки, твердо вірив у свої 900 залізних військових колісниць. Ця дивізія на колесах не залишала ізраїльтянам шансів, і 20 років вони були рабами ханаанського царя Явіна, у якого Сісера служив воєначальником.

Сісера був упевнений у силі цих колісниць, вони забезпечували йому неймовірну швидкість пересування на полі битви. Силі Сісери протистояла слабкість Ізраїлю. Результат битв, здавалося, нескладно передбачити. Проте в біблійному тексті сказано, що Господь уразив Сісеру. Коли в битву вступає Бог, поразка обертається беззастережною перемогою. Господь змінює все. Він розбив Сісеру з усіма його колісницями, воїнами та зброєю. Бог віддав його в руки жінки на ім'я Яїл, яка спочатку не зрозуміла, кого впустила до намету, а коли здогадалася, що він ворог Бога

та Його народу, то не побоялася вбити його.

Можливо, сьогодні спокуса постає перед тобою, немов жахливі залізні колісниці, які насуваються з такою міццю, що ось-ось знищать твоє духовне життя, віру та єдність із Богом. Однак основна думка біблійного тексту полягає в тому, що Господь бореться за тебе. І немає, як сказав би апостол Павло, ані ворога, ані спокуси, ані горя, ані бурі, ані глибини, ані висоти, які могли б тебе здолати.

Господь може перемогти у твоїх життєвих битвах, якщо ти дозволиш Йому діяти. Немає ворога настільки сильного, щоб Він не зміг змусити його відступити. Немає нікого й нічого, здатного перемогти Його. Не думай про колісниці ворога, дивися на Господа, Котрий колись знищив Сісеру, а сьогодні дає ту саму силу тобі.

«Вам випало лише людське випробування. Та вірний Бог не допустить, щоб ви випробувалися понад міру, але при випробуванні дасть і вихід, аби ви могли його витримати» (1 Кор. 10:13).

■ ПОГЛЯД УГОРУ

Я І МІЙ БЛИЖНІЙ

Одного разу Ісус розмовляв із законником. Той запитав Його, як отримати вічне життя, і сам процитував Закон: **«Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всією думкою своєю, і ближнього свого, як самого себе» (Луки 10:27).**

Ісус відповів йому: «Роби це, – і житимеш!» Однак ця відповідь не влаштувала законника, і той запитав: «А хто є моїм ближнім?» Тоді Ісус розповів історію про доброго самарійця – одну з найбільш зворушливих і приголомшливих у Євангеліях.

Якось один чоловік ішов з Єрусалима до Єрихона, на нього напали розбійники, відібрали все, побили й покинули помирати. Спочатку тією самою дорогою пройшов священник. Побачивши нещасного, він оминув його. Потім пройшов левит, учинивши так само. Зрештою на дорозі з'явився самарієць, представник національності, яку юдеї зневажали. Він обробив рани потерпілого, доправив його до заїжджого двору й, перш ніж продовжити свій шлях, залишив господареві грошей на лікування пораненого.

Ісус ясно показав, хто з трьох виявився ближнім для постраждалого. І закликав слухачів чинити так само.

У притчі простежуються три життєві позиції. Перша – позиція розбійника: «Було твоє – стало моє. Я відберу в тебе все, навіть життя». Це норма для людей, які намагаються отримувати зиск із усього за будь-яку ціну. Друга позиція – позиція священника та левита: «Що моє – те моє, решта мене не стосується». Це нормально для тих, хто намагається не помічати потреби інших і проходить повз чужі страждання. І, нарешті, філософія самарійця: «Нехай моє буде твоїм, я поділюся з тобою».

Яку позицію ти обстоюєш? Євангеліє закликає нас бути схожими на самарійця: виявляти солідарність, служити, допомагати людям, підтримувати страждених, жертвувати заради інших. **«Роби це, – і житимеш» (Луки 10:28).** Не сумнівайся: це найкращий спосіб побудувати міцні взаємини в нашому крихкому світі.

«Отже, все, що тільки бажаєте, щоби чинили вам люди, те чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки» (Матв. 7:12).

Я ШУКАЮ БОГА

Руки часто опускаються, думки плутаються. Коли на душі дуже сумно й важко, не знаходжу собі місця від занепокоєння, інші кажуть: «Варто тільки захотіти, і стрес мине!» Я відповідаю: «Легко сказати». На що мені говорять: «У такому разі в тебе проблеми з Богом, ти не довіряєш Йому». Я обурююся: «Начебто ви на моєму місці. Які бездушні слова!» Правда! Я знаю, знаю, що моя стомлена душа шукає Бога. Мою внутрішню боротьбу просто не описати словами.

Якось в один з таких днів я взяла блокнот, кольорові ручки й відкрила електронну Біблію на телефоні. Перший вірш, який

привернув мою увагу, я виписала із Синодального перекладу одним кольором, а із сучасного перекладу Кулакова – іншим кольором. Роздумуючи над цим віршем, шукала значення слів у словниках і почала писати свій внутрішній діалог про те, як мені болісно й страшно, а у відповідь на думку почало спадати багато різних біблійних текстів, а саме:

«Не бійся» (Ісаї 41:10), «Бог вірний» (П. Зак. 32:4) тощо. На очі наворачалися сльози. Після такого діалогу я відчула мир.

Іноді хочеться, щоб усе змінилось за помахом палички. Так, я відчуваю внутрішній опір перед тим, як сісти, щоб писати й роздумувати над біблійними віршами. То раптом з'являється лінь, то безліч різних справ та упереджень. Однак наскільки важливо вперто продовжувати! Слова Бога дивовижні, Його дії неймовірні, і я це бачу, досліджуючи біблійні тексти.

Чи відчуваю я мир завжди? Ні! Я стикаюся не так із сумнівами, як радше з недовірою до Бога. Так, я переживаю внутрішню боротьбу. Головне – не зупинятися, і навіть у такому стані писати про свої почуття в розмові з Богом після розбору ще одного вірша! І знаєте, Господь усе одно завжди поряд! Він знаходить різні варіанти, як повідомити мені, що Він розуміє

мене, приймає мої почуття, що Він радий з того, що я продовжую досліджувати біблійні тексти й шукати Його, долаючи опір, визнаючи свою потребу в Ньому.

Мої почуття. Мені сумно й страшно, так! Чи все так, як було на початку? Ні! Бо я відчуваю більше миру, сил та енергії після таких роздумів, адже я так потребую живої води. Маленькі кроки, мов вода, точать камінь.

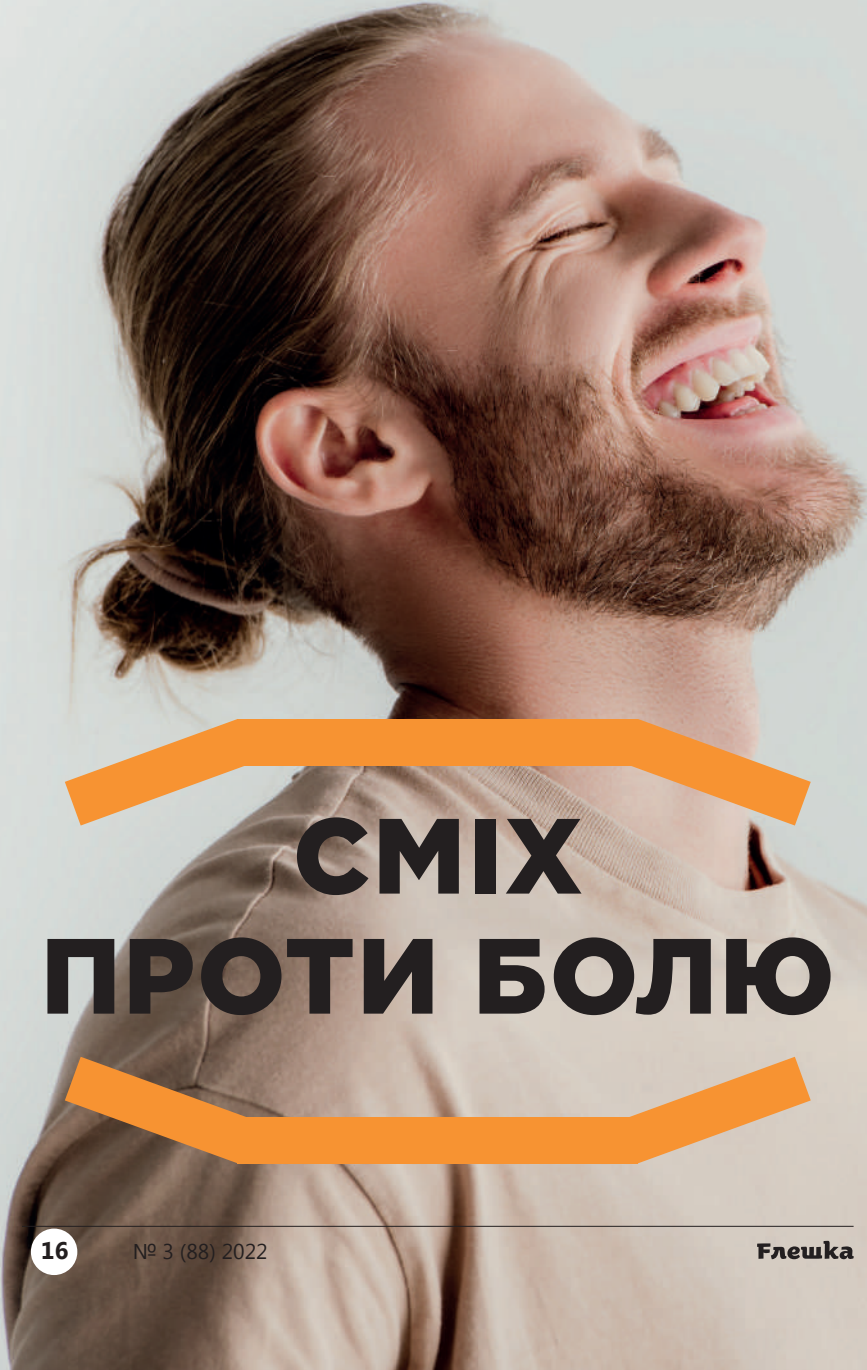
Нещодавно прочитала вислів, який припав мені до душі: «Біблію неможливо зупинити». Це відгукнулося в мені, бо Біблію написав мій Небесний Отець! Отець, Котрий обстоє мої інтереси, особисто дбає про мене, захищає, заступається, створює сприятливі для мене умови. Отець, Котрий уважний до моїх потреб і, навіть якщо я боюся, завжди перебуває в мені, тому що Він є любов. Він любить мене, і Його любов не спинити!

Богові є що сказати кожному, у Нього індивідуальний підхід! Він зробив усі кроки нам назустріч. Усе, що потрібно, – це лише простягти Йому свою руку.

Торі Авраменко

«Покладіть на Нього всі ваші турботи, бо Він дбає про вас» (1 Петра 5:7).

СМІХ ПРОТИ БОЛЮ

Студенти одного вишу вирішили піти до торговельного центру, щоб провести опитування. Усім ставили тільки два запитання: що таке гелотологія та що таке алгологія? За правильні відповіді опитуваним обіцяли в подарунок книгу із жартами та коробку цукерок.

Більшість відповідала, що гелотологія – це наука про гелі, а алгологія – про алгоритми. Студенти від душі посміялися, вислуховуючи відповіді, бо майже ніхто не зміг здогадатися, про що йдеться. Серед усіх опитаних за п'ять годин лише десять людей знали, що алгологія – це наука про біль, а ось про те, що гелотологія – це наука про сміх, ніхто не чув. Тож приз залишився студентам.

Справді, алгологія вивчає всі види больових синдромів і методи боротьби з ними, а гелотологія досліджує вплив сміху на людський організм.

Опитування виявило, що більшість людей може щось порекомендувати для вгамування болю, а ось поради щодо того, як розсмішити, було значно менше.

В Оксфордському університеті доктор Данбар провів низку експериментів, щоб з'ясувати, що відбувається з болем, коли людина сміється. Результати виявилися дуже цікавими: сміх полегшує біль. Однак просто усміхатися замало, треба саме сміятися, навіть реготати. Тоді напружуються всі м'язи, активно рухаються та розправляються легені, усе тіло працює проти болю.

Мене дуже тішить те, що Бог створив сміх, щоб ми почувалися краще, навіть якщо страждаємо від болю. Один з друзів говорив Йову: **«Він [Господь] ще наповнить уста твої сміхом, Йове, а твої губи виявлятимуть щирі радість» (Йова 8:21, сучасний переклад)**. Ідеться не про слабкі усмішки, а про вигуки радості, сміх, який назавжди вгамує біль.

Жаклін Телло Айяла

«Дай почути мені втіху й радість, – і радітимуть кості, що Ти покрушив... Верни мені радість спасіння Твого, і з лагідним духом підтримай мене» (Псал. 51:10, 14).

■ Я ТАК ДУМАЮ

СКАЖИ ЛАЙЦІ «НІ»!

Я розумію, що емоційний стан українців зараз украй напружений. Усі прагнуть якнайшвидше здобути перемогу у війні, а тому кожен робить свій внесок у спільну справу. І неабиякий внесок – це мотивація свого оточення, слова підтримки.

Однак, на превеликий жаль, стає дедалі популярніше висловлюватися «відверто» та «занадто емоційно». Саме тому весь інформаційний простір перевантажений ненормативною лексикою й часом перетворюється на суцільну всеукраїнську лайку.

Звідки ж взялися нецензурні слова в нашій мові? Гортаючи інтернет-простори, можна натрапити на декілька цікавих версій. За найпоширенішою з них, у давнину наші предки не лаялися, а в Київську Русь нецензурна лексика прийшла разом з монголо-татарською ордою. На мою думку, ця версія – цілковита нісенітниця, адже ті самі англійці чи іспанці – теж неабиякі любителі міцного слівця, однак монголо-татар у тих краях і близько не було.

Крім того, постає запитання: звідки лайливі слова з'явилися в самих монголо-татар і чи вживали їх у стародавніх цивілізаціях – Шумері, Вавилоні, Стародавньому Єгипті чи Греції? На це запитання немає однозначної відповіді, адже жодних писемних згадок з нецензурними слівцями тих часів до нас не дійшло. Хоч і навряд чи вони могли діяти, як-не-як цензура!

Найцікавіша версія походження нецензурної лексики полягає в тому, що спочатку це

не були «брудні» слова, а зовсім навпаки – священні мантри, які символізували родючість. Родючість тоді пов'язували з різноманітними еротичними обрядами, бо наші предки-язичники вірили, що людська еротичність та сексуальність можуть вплинути на родючість землі.

Ненормативна лексика завдає шкоди і тим, хто її вживає, і тим, хто її чує. Тут діє метод бумеранга: сказане нами до нас повертається. Якщо постійно закликати диявола, то до нас і чіплятиметься всяляка нечисть. Так само з ненормативною лексикою: що більше таких слів у нашому мовленні, то більше все недобре вкорінюватиметься в наше життя.

Та й узагалі, усе, сказане людиною, не випадковість. Це віддзеркалення її внутрішнього світу. У Євангелії написано: **«Адже чим переповнене серце, те промовляють уста» (Матв. 12:34).**

Пам'ятайте слова Христа: **«Кажу ж вам, що за кожне пусте слово, яке люди скажуть, відповідатимуть судного дня, бо за словами своїми будеш виправданий, і за словами своїми будеш осуджений» (Матв. 12:36, 37).**

Дорогий друже!

Не бійся, з тобою-бо Я. Слухай Мій голос і прийми Мій мир у своє тривожне серце. Не важливо, що коїться довкола тебе, Я ніколи не залишу тебе. Нехай це усвідомлення проникає глибоко у твій розум і серце доти, доки твоя радість не почне переливатися через край. Навіть якби затряслася земля й гори зсунулися в серце морів, тобі нічого боятися!

Засоби масової інформації постійно подають невтішні новини – на сніданок, обід і вечерю. Якщо «споживати» їх постійно, це призведе до хвороб. Ліпше зосереджувати свою увагу не на мінливих новинах, а на живому Слові Того, Хто завжди Той самий. Нехай Писання наповнить твій розум і серце, тоді ти твердим кроком підеш своїм життєвим шляхом. І хоч ти не знаєш, що станеться завтра, ти можеш бути цілком упевненим у своєму вічному призначенні. Та Я завжди з тобою, тримаю тебе за правицю, Своєю порадою проваджу тебе й потім візьму тебе до Свого Царства слави!

З любов'ю – твій Ісус!

Стою на колінах, вмиваюсь сльозами,
Не можу молитву сказати словами,
Та Ти наперед усе, Господи, знаєш,
І кожну сльозу із очей витираєш.
Мій Боже, молитва моя не за себе,
Не прагну даремно тривожити Небо.
Усе, що потрібно, я, Господи, маю,
За інших людей Тебе нині благаю!..
За тих, хто сьогодні в підвалах ночує,
Хто вдень і вночі страшні вибухи чує,
Хто вже геть забув запах свіжого хліба,
У кого від дому немає вже й сліду,
За тих матерів і батьків, що ніколи
Не будуть вести своїх діток до школи,
За доньку і сина, що плачуть ночами,
Бо вже не побачать ні тата, ні мами.
Сьогодні, мій Боже, до Тебе молюся
За діда старого, за сиву бабусю,
Що дні доживають в холодній квартирі
(Тікати стареньким від горя несила).
Молюся й за тих, хто, лишивши родину,
Пішов захищати свою Батьківщину,
За тих, хто людей від поранень лікує,
За тих, хто з вогню кожну душу рятує...
Молитву цю в небо щодня я підношу
І милості в Тебе прошу, о мій Боже!
Помилуй, утіш, підкріпи кожне серце,
Спаси й збережи від тенет злої смерті.
Зміцни, звесели, в кого руки охляли...
І тих, що про Тебе ніколи не знали,
Поклич за Собою, дай справжнє прозріння,
Хай кожен пізнає від Тебе спасіння!
Благаю Тебе, щоб серця не стверділи,
Щоб вмili прощати й любити умili.
Нехай душа кожна впаде на коліна
Й пізнає, що в Тебе є поміч і сила!..

Стою на колінах, тихенько молюся,
За інших людей я благаю, Ісусе!
Нехай в Небеса ця молитва полине:
Помилуй, мій Боже, народ України!

ПСАЛОМ 91

¹ Хто живе під покровом Всевишнього, хто в тіні Всемогутнього мешкає,

² той скаже до Господа: «Охороно моя та твердине моя, Боже мій», – я надіюсь на Нього!

³ Бо Він тебе вирве з тенет птахолова, з моровиці згубної,

⁴ Він пером Своїм вкриє тебе, і під крильми Його заховаєшся ти! Щит та лук – Його правда.

⁵ Не будеш боятися страху нічного, ані стріли, що вдень пролітає,

⁶ ані зарази, що в темряві ходить, ані моровиці, що нищить опівдні, –

⁷ впаде тисяча з боку від тебе, і десять тисяч праворуч від тебе, до тебе ж не дійде!..

⁸ Тільки своїми очима подивись, – і заплату безбожним попобачиш,

⁹ бо Господа, охорону мою, Всевишнього ти учинив за своє пристановище!

¹⁰ Тебе зло не спіткає, і до намету твого вдар не наблизиться,

¹¹ бо Своїм Анголом Він накаже про тебе, щоб тебе пильнували на всіх дорогах твоїх, –

¹² на руках вони будуть носити тебе, щоб не вдарив об камінь своєї ноги!

¹³ На лева й вужа ти наступиш, левчука й крокодила ти будеш топтати!

¹⁴ «Що бажав він Мене, то його збережу, зроблю його сильним, – бо знає ім'я Моє він;

¹⁵ як він Мене кликатиме, то йому відповім, Я з ним буду в недоволі, врятую його та прославлю його,

¹⁶ і довгістю днів Я насичу його, і він бачити буде спасіння Моє!»

BOOKSON

Інтернет-книгарня

ХРИСТИЯНСЬКІ КНИГИ

для
всієї
сім'ї

**ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО -
ОТРИМУЙ ШВИДКО**

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua

* Можлива
оплата карткою
«ЄПідтримка»

ТЕСТ

НА ВИЯВЛЕННЯ СИТУАТИВНОЇ ТРИВОЖНОСТІ ЗА СПІЛБЕРГЕРОМ-ХАНІНИМ

Ситуативна тривожність – це показник інтенсивності переживань, які виникають під час типових подій. ▶

ТЕСТ

Вона може простежуватися в різних людей у найрізноманітніших ситуаціях, до того ж в одних вона виявляється чітко, а в інших – не помітна зовсім. Наприклад, є люди, які з переляку на іспитах можуть забути все, що знали, хоч в інших випадках життя поведуться впевненіше й сміливіше. Або ж є юнаки, які ніяковіють поруч із дівчатами так, що не можуть і слова вимовити. А ще деяким людям важко даються телефонні розмови, особливо з незнайомими.

Уважно прочитай кожне з наведених тверджень і оціни його за шкалою від 1 до 4, де 1 – «ні, це не так», 2 – «напевно, так», 3 – «так», 4 – «безперечно», відповідно до того, як ти зараз відчуваєшся. Довго не замислюйся. Перша відповідь, яка спадає на думку, зазвичай є найправильнішою, оскільки відображає твій стан.

1. Я спокійний.
2. Мені ніщо не загрожує.
3. Я відчуваю напружено.
4. Я відчуваю жаль.
5. Я відчуваю вільно.
6. Я розчарований.
7. Мене бентежать можливі невдачі.
8. Я відчуваю себе відпочилим.
9. Я занепокоєний.
10. Я відчуваю внутрішнє задоволення.
11. Я впевнений у собі.
12. Я нервую.
13. Я не знаходжу собі місця.
14. Я насторожений.
15. Я не відчуваю скутості.
16. Я щасливий.
17. Я заклопотаний.
18. Я надто збуджений, і мені не по собі.
19. Мені радісно.
20. Мені приємно.

Показник ситуативної (реактивної) тривожності розраховують за формулою:

$PT = \sum 1 - \sum 2 + 35$,
де $\sum 1$ – сума балів у пунктах 3, 4, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 17, 18;
 $\sum 2$ – сума балів у пунктах 1, 2, 5, 8, 10, 11, 15, 16, 19, 20.

Якщо показник не перевищує 30, то ти не відчуваєш особливої тривоги, тобто цієї миті в тебе низький рівень тривожності.

Показник в інтервалі 31–45 означає помірний рівень тривожності.

Від 46 і більше – високий рівень тривожності, можлива наявність невротичного конфлікту, з емоційними і невротичними зривами та психосоматичними захворюваннями.

Низький рівень тривожності (<12), навпаки, характеризує стан як депресивний, ареагитивний, з низьким рівнем мотивації. Проте іноді дуже низький показник тесту є результатом активного витіснення людиною надмірної тривоги, щоб показати себе «в кращому світі».

«Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас! Візьміть Моє ярмо на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і покірний серцем, – і знайдете спокій своїм душам. Адже Моє ярмо любе, і Мій тягар легкий» (Матв. 11:28–30).

«Хай не тривожиться ваше серце: вірте в Бога і в Мене вірте. В домі Мого Отця багато осель. А якби не так, то Я сказав би вам, оскільки йду приготувати вам місце. І коли піду та приготую вам місце, то Я знову прийду і візьму вас до Себе, щоби де Я, там і ви були» (Івана 14:1–3).

НЕЙМОВІРНІ ФАКТИ ПРО ПРИРОДУ

Хай як добре ти вивчав біологію в школі, але завжди знайдеться щось таке, чого ти ще не знаєш. Пропонуємо тобі 14 неймовірних фактів про природу, про які тобі навряд чи розповідав твій шкільний учитель. ▶

■ ПРИКИНЬ

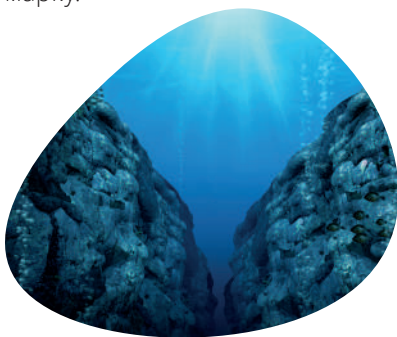
1. Якби людина мала таку саму силу, як мураха, вона могла би підіймати вагу від 2 до 5 тонн.

2. Відбитки пальців з'являються в людини ще в лоні матері, на четвертому місяці після зачаття.

3. Коли кукурудза росте, вона скрипить.

4. Тиск води в Маріанському жолобі дорівнює тиску 10 ведмедів, які стали б на поштову марку.

5. Бородаті стерв'ятники — єдині птахи, які використовують «косметику». Вони забарвлюють своє біле пір'я в червоний колір за допомогою багнюки.

6. Корови не можуть кусатися, бо в них немає передніх верхніх зубів.

7. Якщо прокопати тунель через усю планету й стрибнути, на протилежному боці можна опинитися за 42 хвилини 12 секунд.

8. Щосекунди в Землю вдаряють по 100 блискавок. Це 8,6 млн разів на день. Заряду кожної такої блискавки вистачить, щоб підсмажити 100 тисяч тостів.

9. Глибина й об'єм озера Лох-Несс такі великі, що все населення Землі може там поміститися 10 разів.

10. Бактерії можуть заразитися вірусом. І навіть віруси можуть підхопити інший вірус.

11. За останні 30 років швидкість вітру зменшилася на 60 %.

12. Ембріони тигрової акул можуть з'їсти один одного ще в утробі, щойно в них починають з'являтися зуби.

13. Крокодил стискає свої щелепи з такою самою силою, з якою вдаряється об землю вантажівка, що впала зі скелі. А от розкривати пащу крокодила значно важче: якщо зв'язати її навіть тонкою мотузкою, крокодил не впорається.

14. Будова ступні людини та слона майже ідентична.

Відправний талон

Я хочу пройти курс молодіжних уроків:

☐ «Формула життя» ☐ «10 запитань до Бога»

Мене звати: _____

Моя адреса: _____

прізвище та ім'я _____

мені _____ років

вказуйте, будь ласка, повну адресу з індексом

Флешка

Молодіжні християнська газета

МОЛОДІЖНІ УРОКИ

- Що означає дружба?
- Якою є мета мого життя?
- Чи існує справжня любов?
- Хто придумав секс?
- Хто створив наш світ?
- Коли настане кінець світу?

На ці та інші запитання ви зможете знайти відповіді в уроках **"10 запитань до Бога"** та **"Формула життя"**

 bible.ua

☎ 0 800 30 20 20
✉ bible@hope.ua
а/с 36, Київ, 04052

Відповідальний за випуск:

директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

Головний редактор: Лариса Качмар

Відповідальний редактор:

Олена Мехоношина

Голова редколегії:

Євген Альохін

Редакційна колегія:

Петро Сироткін, Андрій Шевчук

Коректори: Олена Мехоношина,

Ганна Борисовська, Інна Гунько

Верстка, дизайн: Артур Агтер

Відповідальна за друк:

Тамара Грицюк

Наклад: 3000 прим.

Адреса: 04052, м. Київ

вул. Лук'янівська, 9/10а

e-mail: fleshka@i.ua

Якщо ти бажаєш пожертвувати кошти на розвиток газети, то можеш зробити це через банк.

Наші реквізити:

Адреса: 04052, м. Київ
вул. Лук'янівська, 9/10а

Отримувач: УУК АСД

Код ЄДРПОУ: 19350731

IBAN: UA75380805000000026006149457

МФО 380805

Банк: «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЪ»

м. Києві

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти.

Відповідальність за зміст статей несе автор.

Додаток до газети

«Вічний Скарб»

Ресстраційне свідоцтво:

Серія КВ №8176

від 03.12.2003 р.